
[2012-5-RE](#)

CAUSA 2012-5-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 7-1-2013 relatiu al recurs d'empara 2012-5-RE

Número de registre 83-2012. Recurs d'empara

Aute del 7 de gener del 2013

BOPA núm. 3, del 16 de gener del 2013

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de febrer del 2012, per la representació processal del Sr. Joan Bauza Siquier, mitjançant el qual interposava un recurs d'empara contra la sentència del 16 de desembre del 2011 i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats pel Ple del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució;

Vista la sentència del 7 de setembre del 2012, dictada per aquest Tribunal, mitjançant la qual es va acordar estimar el recurs d'empara 2012-5-RE interposat per la representació processal del Sr. Joan Bauza Siquier i atorgar l'empara sol·licitada; declarar que s'havien vulnerat els drets del recurrent a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i que havia de ser reposat en el seu dret; anul·lar la sentència del 16 de desembre del 2011 i l'aute del 23 de gener del 2012, dictats pel Ple del Tribunal Superior de Justícia; i retrotreure les actuacions al moment anterior

processal per tal que s'avaluessin els perjudicis soferts pel recurrent;

Atès l'escrit presentat i registrat, el 17 de setembre del 2012, per la part recurrent en què demana un aclariment de la sentència esmentada pel que fa a la imposició de les costes processals generades en seu constitucional;

Vista la Constitució;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vista la providència del 5 de novembre del 2012 en què es demana al Govern i al Ministeri Fiscal que presentin les seves consideracions en relació amb l'escrit d'aclariment;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedents

Primer

El 12 de novembre del 2012, el Ministeri Fiscal va presentar un escrit en què manifesta que “deixa al millor criteri d'aquest M.I. Tribunal Constitucional la formulació d'un aclariment de la Sentència dictada en data 7 de setembre del 2012, respecte de la imposició de les costes generades en seu constitucional.”

Segon

El 16 de novembre del 2012, el Govern va presentar un escrit mitjançant el qual manifesta la seva postura en relació amb la petició de la part recurrent. Segons el seu parer, el Tribunal Constitucional ha seguit la regla general, establerta per l'article 41 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, segons la qual en matèria de justícia constitucional cada part ha de suportar les seves despeses

processals. Únicament, i de forma excepcional, l'apartat 2 d'aquest mateix article estableix la possibilitat de condemnar en costes una de les parts, quan la pretensió sigui irraonable o temerària.

Per la seva banda, el punt 2 de l'article 92 de la mateixa Llei, no inclou el criteri de les costes al vençut, com en matèria civil, i en el seu punt 4 estableix expressament que la desestimació del recurs d'empara comporta la condemna en costes del recurrent.

“En aquests termes, aquesta part interpreta que no cal fer un pronunciament exprés relatiu a les costes del procés constitucional i que en cas de considerar-lo necessari aquest Tribunal, no pot ser altre que el d'entendre regulador el criteri general en matèria de justícia constitucional ans mencionat.

En cas contrari, si aquesta no va ser la veritable voluntat del Tribunal Constitucional, i s'ha apreciat en l'actuació del Govern una manifesta temeritat, aquesta hagués merescut una motivada reflexió per a la seva imposició.”

Fonament jurídic únic

En primer lloc, el Tribunal Constitucional ha de recordar la seva jurisprudència en relació amb el recurs d'aclariment, assentada en els autes del 29 de juny del 2004, recaigut en la causa 2004-1-AP i del 7 d'octubre del 2005, recaigut en la causa 2005-21-RE i de la qual es desprèn que el Tribunal Constitucional podria ser competent per resoldre l'aclariment d'una de les seves sentències, sempre i quan allò que s'hi demanés fos la rectificació d'un error material.

En segon lloc, el Tribunal Constitucional interpreta el contingut dels articles 41 i 92 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, relatius a la gratuïtat de la justícia constitucional i als efectes de l'estimació i de la desestimació dels recursos d'empara de la mateixa manera que el Govern exposa en el seu escrit.

Primerament, s'ha d'admetre que no hi hagut cap temeritat en l'actitud del Govern en el decurs d'aquest procediment d'empara, i segonament, l'estimació d'un recurs d'empara no implica automàticament la condemna en costes de la part defenent, sinó que la desestimació d'un recurs d'empara deriva, en principi, a la condemna en costes de la part recurrent.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Declarar que el recurs d'aclariment presentat per la representació processal del Sr. Joan Bauza Siquier en relació amb la sentència del 7 de setembre del 2012, recaiguda en la causa 2012-5-RE no és procedent.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del Sr. Joan Bauza Siquier, al Govern, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de gener del 2013.

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen
President Vicepresidenta

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses
